

[Peter Brixtofte]

vigtige diskussioner. I Venstre er vi meget optaget af, at de diskussioner foregår lokalt – dér, hvor borgerne bor – men det er vigtigt, at vi også centralt en gang imellem formulerer og diskuterer, hvad vi egentlig vil med den offentlige sektor i Danmark, og hvad målsætningen egentlig er.

Vi er meget enige i, at ventelister er noget, vi vil have væk, ligesom man ikke har ventelister i den private sektor, fordi dér fungerer tingene efter markedsøkonomi, og det er så dér, at der måske indtil videre kan være et skel i opfattelserne. Venstre tror faktisk på, at hvis der bliver konkurrence, f.eks. fra privathospitaler, vil det betyde, at servicen også bliver bedre i de offentlige hospitaler, og dér er vi ovre i noget af det, som hr. Nyrup Rasmussen var inde på: de stive faggrænser.

Nu kan man næsten ikke sige noget som helst, der vedrører fagbevægelsen, uden at hr. Nyrup Rasmussen bliver lidt fornærmet og henviser til, at der er gjort en hel masse i fortiden. Der er ikke gjort nok, og jeg kan bl.a. henviser til, at formanden for Dansk Kommunal Arbejderforbund, Poul Winkler, meget flot har gjort op med, at der findes alt for mange stive faggrænser inden for hospitalsvæsenet, og jeg tror, at enhver, der har kendskab til området, ved, at den ene gruppe må gøre hertil, og den næste gruppe skal overtage herfra med det resultat, at servicen for patienterne bliver dårligere end nødvendigt, så inden for fagbevægelsen er der virkelig også interesse for at drøfte disse forhold og afskaffe eller nedbringe de skadelige virkninger af faggrænserne, hvor det er muligt, sådan så det er servicen over for borgerne, der kommer i højsædet, frem for snævre faggrænser.

En klar anerkendelse af arbejdsmarkedets parter: Lønudviklingen har været moderat i de senere år. Men når vi gennemgår de sidste 20 år, så har der været perioder, hvor lønudviklingen har været helt ude af trit med samfundsudviklingen, f.eks. omkring de store oliekriser, som kostede arbejdspladser.

Det er en aktiv erhvervspolitik, regeringen har lagt op til, og det støtter Venstre fuldt ud. Det er en flot buket af gode, konstruktive forslag til en aktiv erhvervspolitik, der, hr. Jes Lunde, efter vor mening vil give 100.000 nye arbejdspladser i de kommende år.

Til fru Marianne Jelved vil jeg kvittere og sige, at der selvfølgelig skal tages hensyn til de dårligst stillede. Man kan tage skolevæsenet, hvor der er adgang til at gå over i en privat skole. Det offentlige skal have et velfungerende skolevæsen for alle, men der er samtidig frihed til at vælge en anden løsning. Sådan kunne man godt prøve at kombinere valgfrihed med et ordentligt tilbud til alle.

Endelig vil jeg til sidst sige til SF's ordfører, at vi er enige i, at udviklingslandene er et stort problem. Vi har her klart sagt, at vi er parat til fortsat at yde ulandsbistand på det niveau, vi har lagt os fast på, men vi lægger op til at diskutere, om ikke man kunne få mere for pengene ved at bruge dem anderledes, og dernæst, om man ikke også kunne få en større folkelig støtte til ulandsbistanden, hvis den også mere direkte involverede danske arbejdspladser.

Til allersidst vedrørende børnepolitikken: Det, jeg talte om, var de familier, der var truet af tvangsanbringelse af deres børn. Dér er det vigtigt, at man styrker familien i det lokalsamfund, hvor den bor, og lokalt finder løsninger frem for at anbringe børnene uden for hjemmet.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Vi hører denne stadige talen om overførselsindkomsterne som gøgeungen og den store uoverskuelige udgift, man skal gøre noget ved. Jeg synes, det er vigtigt også i forbindelse med hr. Peter Brixtoftes indlæg at fastlå, at den eneste effektive og rimelige måde at nedbringe de alt for store overførselsindkomster på er at skabe grundlaget for at bringe folk i arbejde, dvs. ved at skabe uddannelsespladser, aktivitet og varige arbejdspladser i erhvervslivet. Det er den måde, vi kan få de store besparelser på overførselsindkomsterne på.

Den anden mulighed var at gribe ind i, hvor meget den enkelte fik. Det har vi gjort for ganske nylig på den måde, at et meget bredt flertal i Folketinget, alle partier bortset fra Fremskridtspartiet – i øvrigt på foranledning af en socialdemokratisk dagsorden – vedtog en ny reguleringsmekanisme for alle overførselsindkomstmodtagere. Det var ikke nogen rundhåndet regulering, vi besluttede, men vi var enige om, at sådan skulle det være, og at der skulle